

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 361/2026
28.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Славиша Миљуш, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Љиљана Лукић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 362/25 од 29.08.2025. године, у седници одржаној 28.01.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 362/25 од 29.08.2025. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиље и туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П2 82/22 од 08.05.2025. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражено да се забрани туженом свако даље узнемиравање тужиље, вређање тужиље, упућивањем претњи као и сваким другим дрским, безобзирним и злонамерним понашањем према тужиљи, да ова мера заштите траје годину дана од њеног одређивања уз продужавање све док не престану разлози због којих је мера одређена, да се забрани туженом да се приближава тужиљи на удаљености мањој од 200 метара под претњом новчаног кажњавања, да мера заштите траје годину дана од њеног одређивања уз продужење све док не престану разлози због којих је мера одређена и да се обавезе тужени да тужиљи надокнади трошкове поступка са законском затезном каматом почев од извршности првостепене пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом надокнади трошкове поступка у износу од 67.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 362/25 од 29.08.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Испитујући побитану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) у вези члана 202. Породичног закона, Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревидента о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, јер се кроз ову битну повреду одредаба парничног поступка која се од стране ревидента не конкретизује фактички оспорава чињенично стање, што не представља дозвољени ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, брак тужиле и туженог је разведен пресудом Основног суда у Руми дана ...2016. године, а заједничко малолетно дете странака ВВ поверен је мајци на самостално вршење родитељског права. Решењем од 28.10.2021. године, одређена је привремена мера и уређено одржавање контакта између оца и малолетног детета, тако што ће се, почев од 25.12.2021. године, виђање одвијати сваке друге недеље у играоници „...“ у ... у трајању од 16,00 до 17,00 часова. Дана 20.03.2022. године, тужени у 17,00 часова није предао мал дете тужилци након личног контакта, односно виђања са дететом, о чему је тужилца обавестила полицијску станицу у Руми у 17,10 часова. Након изласка на лице места у 17,15 часова полицијски службеници су сачинили службену белешку и констатовали да је по доласку полицијских службеника тужени предао дете мајци, да је обављен разговор са туженим који је изјавио да се заиграо са дететом у одвојеној просторији која је намењена за дечје игре, да му је било жао да прекине игру, те је из тог разлога закаснио 10 минута да преда дете. Провером кроз ЈИС Републике Србије установљено је да тужени нема оружје у легалном поседу, о догађају је обавештен надлежни полицијски службеник који се даље консултовао са ОЈТ ГГ када се исти изјаснио да нема елемената да се поступа по Закону о спречавању вршења насиља у породици, те да се предузму овлашћења из домена полиције што је и учињено и тужени упозорен на понашање. Центар за социјални рад општине Рума је у свом мишљењу од 14.06.2022. године навео да се на основу вишегодишњег рада са бившим супружницима, тужилом и туженим, као и њиховим малолетним сином ВВ може закључити да туженом треба изрећи мере заштите у складу са чланом 197. и 198. Породичног закона и забранити приближавање тужилци на удаљености од 50 метара, приступ у простору око места становања или места рада тужиле уз забрану даљег узнемиравања. Изнето је као оправданим успостављање контакта између оца и детета у мери како је привременом мером и донето. Тужени је правноснажном пресудом К 427/19 од 25.12.2019. године осуђен за кривично дело недавања издржавања из члана 195. став 1. КЗ и за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ у односу на тужилцу, а изречена му је и

мера безбедности, забрана приближавање и комуникација у односу на овде тужиљу у трајању од 2 године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев наставши да у понашању туженог према тужиљи нема обележја насиља у породици у смислу члана 197. Породичног закона. Закључили су да тужиља није доказала да је била жртва насиља дана 20.03.2022. године, с обзиром да тужиљи није био угрожен телесни интегритет и душевно здравље вређањем, дрским и безобзирним понашањем од стране туженог, да наведеном приликом није било увредљивих речи нити насилног понашања туженог према тужиљи, већ да се радило само о кашњењу у предаји детета, што не представља насиље у смислу члана 197. Породичног закона, те нема услова за изрицање мере заштите од насиља у породици.

По налажењу Врховног суда, ревизија тужиље није основана у оспоравању правилности примене материјалног права.

Чланом 197. став 1. Породичног закона, дефинисано је насиље у породици као понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице. Карактеристични видови насиља (именовани облици насиља), одређени су ставом 2. истог члана, уз одређење да се насиљем у породици сматра и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање које један члан породице испољава према другом члану породице (неименовани облици насиља).

Мере породично-правне заштите прописане чланом 198. Породичног закона имају превентивни карактер. Изричу се у случају утврђења да је насиље у породици вршено и да је тражена заштита сврсисходна. У конкретном случају тужиља није доказала да је била жртва насиља дана 20.03.2022. године када је у 16,00 часова довела малолетно дете на виђање са оцем па потом када је преузимање требало бити у 17,00 часова, будући да није доказала да јој је био угрожен телесни интегритет и душевно здравље вређањем, дрским и безобзирним понашањем од стране туженог како је предвиђено одредбом члана 197. Породичног закона. Приликом одлучивања нижестепени судови су имали у виду мишљење органа старатељства, али су ово мишљење ценили у конкретном случају у односу на остале изведене доказе, службену белешку полицијских службеника који су изашли на лице места, њихове исказе, исказе сведока ДД, власника играонице у којој је привременом мером уређено одржавање контаката између туженог и малолетног детета закључујући да није било ни увредљивих речи ни насилничког понашања туженог, већ да се радило само о кашњењу у предаји детета. Стога тужиља наведеног дана није била угрожена понашањем туженог, па није сврсисходно ни оправдано изрицање тражене мере заштите од насиља у породици тужиље.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиље неоснована с обзиром да се ревизијом кроз оспоравање оцене изведених доказа фактички оспорава утврђено чињенично стање и изношење сопственог закључка о испуњености услова за одређивање мере заштите од насиља у породици, што не представља ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

На основу одредбе члана 414. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Захтеви тужиље и туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка су одбијени, јер тужилца није успела у поступку по ревизији, а трошкови одговора на ревизију нису били потребни ради одлучивања у овом поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**